

OTRDIENAS KOŠĀ

Rūženda

Ludzas 3x3 saietā avīze

2023. gada 11. jūlijs

Nr. 3

Vysi muni gosti beja, kas munā ustobā *Visi mani viesi bija, kas manā istabā*

Ludza mūs lutina: kas par galdiem, kas par ēdieniem! Latgalē mēdz teikt, – ēdam kā kalpa kāzās.

Saimnieces, kas gādā par saietā dalībnieku maltītēm, te strādā arī ikdienā, rūpēdamās par labi paēdušiem Ludzas vidusskolas bērniem. Tad te pie galdiem sēstas pat 450 bērni, bet viņi ēd mainās, nevis visi vienlaikus.

Par mums ikdienā skolas virtuvē gādā deviņas saimnieces – astoņas pavāres un noliktavas pārzine. Darbā viņas nāk jau pusseptiņos rītā un rosās līdz deviņiem vakarā. “Nedomājām, ka būs tik traki,” smejas saimnieces. Visgrūtāk esot paspēt visu no rīta – lai kafija kūp un putra gatava, tad tecinām vien jā-tiek galā ar trauku jūru, jo uz pusdienām tiem atkal jābūt tīriem.

Liela daļa ēdienu ir tādi paši, kādus saimnieces gatavo skolas bērniem, bet saietā laikā viņas ļāvušās arī eksperimentiem. Piemēram, smeķīgais dārzeņu sautējums, ko ēdām pirmajā saietā dienā, gatavots pirmoreiz. Arī veģetārie ēdieni ir jaunums: meitenes

mēģinās cept kāpostu kotletes – ņemiet par labu!

Ar sūdzībām pie pavārēm neviens saietā dalībnieks nav nācis, bet ar labiem vārdiem gan neskopojas – pateicas gan pēc maltītēm, gan dienā, nejausi garāmejojot, un viņas par uzslavām ļoti priecājas. Saimnieces stāsta, ka šorīt saietā dalībnieki esot bijuši slinki putras ēdāji, bet gan jau tas tādēļ, ka var našķoties arī ar kukurūzas pārslām un jogurtu. Nebūtu to, gan jau putras terīnes būtu tukšas.

Nedēļa vēl gara, bet saimniecēm – ideju pilna galva. Vārīs rīsus un ceps krāsni visticami, kuls debessmannā, ko ēst ar pienu, gatavos auksto zupu, smaržos kotletes un karbonādes. Nav bēda par to, ka nepagūs – roka piešauta, ikdienā sacepot arī 500 kotletes.

Lai saimniecēm darbi raitāki, viņas aicina novākt traukus visās telpās. No tālākiem stūriem tos nevajag nest līdz pat virtuvei, bet salikt stūrītī turpat, kur stāvēja tīrās blodiņas. Tur ir trauks gan neapēstajam ēdienam, gan galda piederumiem. Vasali āduši!

Lolita

Jūstys stuosts

Jostas stāsts

Svētdienas vakarā mazu ceļa gabaliņu devos kopā ar Zani Ozoliņu, kas vada ievirzi Sav(a)s tautas tērps. Zane stāstīja, ka viņa uz ievirzi ir uzaicinājusi ciemiņus – otrdien atbraukšot Iveta Gabrāne no Baltinavas. Es Zanei teicu, ka otrdien atnāks.

Šorīt gāju satikt Ivetu. Gan ar pieļāvumu, ka viņa mani varētu nepazīt, jo neesam redzējušās vismaz 25 gadus. Iveta mani pazina: “Lolita!” Cieši apkāmpāmies, un Iveta neredzēja, kā uz viņas kleitas pleca uzkrita divas manas asaras. Un tad es no savas somas izņēmu jostu, ko Iveta man uzdāvināja pirms gandrīz 30 gadiem.

Tas tiešām bija gana sen, kad apprecējos ar Ivetas brālēnu. Mums piedzima puika, un Iveta man uzdāvināja pašas austu jostu. Bet te nu manas un Ivetas atmiņas sapinās. Man šķiet, ka tā bija dāvana kāzās, Iveta saka – ar mana pirmā dēliņa piedzimšanu.

Mana laulība neizdevās. Vītols noziedēja baltiem ziediem, attiecību velkus sapinot tā, ka tos nevarēja atšķetināt: bija jāgriez nā sirds nost un jāmet ugunī. Bet Ivetas josta palika. Es ikreiz ņemu to līdz uz 3x3, lai sietu Daudzinājumā. It kā ļoti parasta josta, varbūt sievietei maķenīt nepiemērotās krāsās (šodien sāku domāt – vai tik nav tā, ka patiesībā esmu piesavinājusies dēlam dāvināto jostu), bet... es šajā jostā patiesi redzu ko vairāk. Un ikreiz, to ņemdama rokās, zinu – Ivetas austa.

Beidzot Iveta zina, ka viņas pirms gandrīz 30 gadiem pasniegtā dāvana tiek vesta labos ceļos. Un tagad arī jūs to zināt.

Lolita

Dienas rīts

Ko darīsim rīt?

Trešdiena, 12. jūlijs

8.00-9.00 Mosties ar smaidu

9.00-9.35 Brokastis

9.40-10.00 Tautas skaitīšana, Rīta TV

10.10-12.45 Rīta ievirzes

13.00-13.50 Pusdienas

14.00-19.00 Ekskursijas. Autobusi gaidīs starp Ludzas pilsētas vidusskolu un Ludzas 2. vidusskolu.

19.00-19.45 Vakariņas

20.00-22.30 Brīvais mikrofons.

Pieteikšanās anketas un to kastīte ir gaitenī pie ēdamzāles, bet pieteikties var arī pēdējā brīdī.

22.30 Vakara dziesma, Vakara pasaciņa

23.00... – Nīkšana, Danči

Ko darīsim parīt?

Ceturtdiena, 13. jūlijs

8.00-9.00 Mosties ar smaidu

9.00-9.35 Brokastis

9.40-10.00 Tautas skaitīšana, Rīta TV

10.10-12.45 Rīta ievirzes

13.00-13.50 Pusdienas

14.00-16.30 Pēcpusdienas ievirzes

16.45-18.45 Pievakares ievirzes.

Apvārsnī arhitekts Pēteris Blūms.

Vai varētu būt, ka latviskās kultūras mecenāti pirms pāris gadsimtiem bija baltvācieši?

19.00-19.45 Vakariņas

20.00-22.00 Izrāde 85

Dabasu durovu koncerts.

22.00 Vakara viesis. Raivis Apsītis stāstīs par savu pieredzi un iecerēm diķu apsaimniekošanā.

Gongu meditācija

23.00... – Nīkšana, Danči

Sveicam!

Šodien, **11. jūlijā**, dzimšanas dienu svin **Jānis Krūmiņš**.

Rīt, **12. jūlijā**, dzimšanas dienu svinēs Laura Adamane, Indra Majore-Dūšele, vārdadienu svinēs Indriķis Ilo Krūmiņš.

Paziņojumi

- Kultūras namā ir nolikti matračī bērniem, kur pagulēt, kamēr vecāki danco.
- Sociālajos tīklos daloties ar saietu skaistajiem brīžiem, izmanto mirklbirkas **#3x3_Latvija**, **#Ludzas3x3**, **#gimenusaiets**.

Latgolys nusiāpumi

Latgales noslēpumi

Kas 1939. gada pavasarī notika Latgales ultranacionālajās aprindās, kas nebija apmierinātas ar Ulmaņa režīmu? Vai vispār kaut kas notika? Vai viss bija tā, kā rakstīts papīros? Par to, kā Latgalē vien pāris mēnešus eksistēja Latgales fašistu grupējums, kas izdeva pat savu laikrakstu *Latgales leģionārs* un beigās nonāca cietumā, Latgales vēstures entuziastiem pirmdienas Apvārsnī atklāja Arnis Slobožanins – vēsturnieks, arī grupas *Dabasu Durovys* solists.

Vispirms zālē sēdošajiem Arnis uzdeva visai dīvainu jautājumu: ko jūs te sagaidāt, kāpēc esat atnākuši uz tik neparasta vēstures temata izklāstu? Vai tiešām tas jums interesē? Tajā brīdī pat dažs labs varēja apmulsť, vai tik nav sajaucis nevis debesu, bet šajā gadījumā – trešā stāva durvis, kur ik rītu notiek Rīta TV? Viens arī saprata, ka ātri jāiet prom. Mēs, drosmīgie, palikām. Un ne velti, jo es, kas te biju ieklīdusi darba uzdevumā, uzzināju daudz jauna un interesanta ne tikai par tiem pavasara mēnešiem, kas iedokumentēti Vatikāna arhīvos, Franci Kempu, kurš, būdams rūdīts revolucionārs un sava ceļa gājējs, uz vecumdienām vēl uzņēmās šo avantūru, bet arī par memorandu, kas ticis

rakstīts Kārlim Ulmanim. Bet nu par visu pēc kārtas.

Arņa stāsts bija par pavisam neilgu laika sprīdi Latgales vēsturē 1939. gadā, kad te tika izveidota fašisma režīmu atbalstoša grupa – Latgales Dzelzu leģionāri, kuri cerēja, ka Latviju okupēs Vācija un, līdzīgi kā tajos gados Slovākiju, padarīs Latgali par autonomu un neatkarīgu valsti. Latgales fašistu kompānijā atrodami vairāki zināmi Latgales uzvārdi, arī Francis Kemps. Neilgi pirms šiem notikumiem viņu atlaida no Dzelzceļa pārvaldes, kur Kemps strādāja par inženieri, un atlaišanas iemesls – Ulmaņa kritizēšana. Tad nu enerģiskajam, kā Arnis saka, tā laika reālpolitikim Francim Kempam ienācis prātā uzrakstīt memorandu latgaliešu valodā pašam prezidentam par to, ka latgaliešu valoda ir apdraudēta, par to, ka negodīgi tiek īstenota zemes reforma Latgalē, kur poļu muižnieku lielie zemes īpašumi netika tik dāsni sadalīti latgaliešiem, kā vācu muižnieku zemes Kurzemē. Tas Kempam un daudziem latgaliešiem nepatika un nešķita godīgi.

Sods par šitiem *jokiem*, kā uzskata vēsturnieks, nebija diži bargs – viens pāris nedēļas cietumā. Un uz valsts svētkiem 15.maijā Kemps jau bija uz brīvām kājām. Varbūt sarežģīts, bet ne visiem zināms vēstures stāsts, kas mudina vēl kādu reizi aut kājas un doties klausīties Apvāršņa stāstus.

Tina

Duovona skolai

Dāvana skolai

Vakar Andris Tomašūns Ludzas Mākslas skolai pasniedza īpašu dāvanu – ierāmētu Jura Soikāna rokrakstu ar vēlējumu. “Prieki bija lieli,” Rūžņai ziņo notikuma aculieciniece Kristīne.

“Šo lapu pamanīju un nopirku pirms dažiem mēnešiem *e-bay* izsolē, kur var atrast visādus brīnumus. Man to atsūtīja no Zviedrijas,” stāsta Andris. “Ieraudzīju un uzreiz sapratu, ka ierāmēšu un vedīšu uz 3x3, jo Ludzas Mākslas skola nosaukta Jura Soikāna vārdā.”

Visticamāk, lapa ir no kādas viesu vai vēlējumu grāmatas un tirgota kā autogrāfs, jo pārdevējs piedāvāja arī citus autogrāfus. Ieraksts latgaliešu valodā ir šāds: “Drēbes – arī visdārgākās – var

iegādāties un izmest pēc patikas. Draudzība, kas ir īsta, vienreiz iegūta, paliek uz mūžiem. Draudzībā – Jura Soikāns Stokholmā, 21.08.76.” Līdzās ar Jura sievas Ņinas Soikānes ieraksts: “Draudzība un puķes dod skaistumu mūsu dzīvei – abas ir ar mīlestību kopjamas.”

Lolita

Saieta ģimenes

Meitai vārds no Latgales. Everitai Andronovai ar bērniem Ksaveriju un Sergeju no Sanktpēterburgas šis ir pirmais 3x3 saiets. Pēc nedēļas viņi brauks uz līdzīgu nometni Lietuvā ar nosaukumu *Gramatikas skola*, kur pievienosies arī vīrs un tētis. “Mēs bijām studenti, kad iepazināmies. Studējām tolaik filoloģiju, tāpēc brīvi varam runāt gan latviešu, gan lietuviešu valodā,” stāsta Everita. “Mana mamma ir no Bērzgales Latgalē, savulaik aizpēcējās uz Jelgavu, bet radi te palikuši joprojām. Turklāt manai meitai ir tipisks Latgales babiņu vārds, kuru varam lasīt uz senākiem kapu pieminekļiem.” Ksaverijas vārdu gan izvēlējies tētis, jo bija atradis to arhīvos kādā Sibīrijas ekspedīcijā, bet tikai vēlāk to pamānīja arī Latgalē.

Saietā Everita apmeklē ievirzi Latgaliskuma kods, kā arī ģimenes semināru, kamēr Sergejs (10) dodas uz Vilku mācību un ievirzi Te un tagad. Ksaverija (12) mācās aust ar celiem, bet pēcpusdienās glezno Ludzu. Šodien nolemts izmēģināt kaligrāfiju, jo vakar mamma Everita bērniem parādīja skaisto ceļu uz Ludzas baznīcu – to nedrīkst palaist garām neviens trīsreiztrīsnieks!

Labākā vieta sarunām latviski. Jānis, Anna Lisa un Jānis Krūmiņi ir no ģimenes, kuras bērni 3x3 redzēti biežāk, lai gan arī tētis uzaudzis saietos. Pēdējos 23 gadus Jānim nebija izdevies atrast laiku atvaļinājumam vasarā, bet Anna Lisa (16) un Jānis (8) te ir katru vasaru.

“Līdz 2000. gadam es biju katrā 3x3 saietā,” stāsta šodienas jubilārs Jānis, kurš kopā ar brāļiem, māsām un vecākiem Inesi un Jāni Ati Krūmiņiem 3x3 vadībā ir jau no pirmajiem kustības gadiem. “Tad aizbraucu dzīvot uz ASV, un tikai šogad sanāca, ka esmu mēnesi Latvijā – svinējām Jāņus, bijām Dziesmu un deju svētkos un tagad esam 3x3.”

Tētis Jānis Ludzā apmeklē Latgaliskuma kodu un Alus darīšanas ievirzi, kamēr dēls iet uz Robotiku un koka darbiem. Anna Lisa izvēlējusies šūšanu un arī izmēģinājusi kaligrāfiju.

Mājās ASV Jānis ar bērniem runā latviski, bet sieva, baltkrieviete, krieviski. Anna Lisa, lai arī ikdienā ir amerikāņu vidē, runā latviski bez akcenta. Jānis pārliecināts – tas tādēļ, ka ik vasaru viņa pavadījusi 3x3 saietos. Savukārt mazajam Jānim vēl gribas runāt angliki, jo viņš baidās kļūties. Vēl gan visa nedēļa priekšā, un sarunas, kas iesāktas katram savā, drīz varēs turpināties vienā valodā.

“3x3 palīdz saglabāt savu kultūru, apziņu par to, no kurienes esam nākuši,” uzskata Jānis, kurš atminas, kā bērnībā katru gadu gaidījuši, kad brauks uz 3x3 un vienmēr bijis grūti šķirties un braukt prom.

3x3 bija bērnības sapnis. Gita un Jānis Adamaņi no Ķekavas šoreiz saietā ir tik daudz kā vēl nekad – septiņi! “Pirmais saiets bija 2012. gadā, kad biju Kočēnos ar iepriekšējo vīru un vecākajiem bērniem. Pēc desmit gadu pauzes pērn bijām ar Jāni Zasā, bet šogad esam paņēmuši līdzī ar visus bērnus,” pieredzē dalās Gita. Nonākt 3x3 bijis Gitas bērnības sapnis, jo, Bauskā dzīvojot, viņa dzirdēja, ka notika Kaucminde 3x3.

Līdzī Jānim un Gitai Ludzā ir Veronika (15), Jorens (14), Emma (10), kā arī Jāņa meitas – Laura (14, bet rīt jau būs 15!) un Madara (10). Gita saietā apgūst ceļu pie sava tautas tērpa, kamēr Jānis kaļ rotas, bet pēc tam abi iet uz Ģimeņu semināru. Emma rītos mīca mālus, bet pēc tam – Te un tagad: “Bijām arī Meža virtuvē, un tur bija forši – ēdām kaut kādas valsts omleti!”

Laura saietā ir pirmo reizi. Viņai viss patīk, jo cilvēki ir jauki un ēdiens labs: “Vislabāk man garšo maize un makaroni.” Kuplā saime ļoti gaida ekskursiju dienu, tomēr vienā maršrutā nesatīps, tāpēc atbilstoši katra gaumei un patīkšanas dosies, kur nu kurš.

Tina

Mes esom radeiti kai radeituoji

Mēs esam radīti kā radītāji

Slišanu saimes uzvārds Latgalē izsaka daudz. Prātā uzreiz nāk Ontons Slišāns – literatūras un kultūras dižgars, kas radošumu, spēku un patiesumu nodevis saviem bērniem. Ikviens no viņiem nes līdzīgu sava tēva dzirkstelīti – katrs savā unikālajā rokrakstā. Annele ir Ontona meita.

Aust pirms apmēram 35 gadiem uz otrādi apgrieztas taburetes Annelei iemācīja tieši tēvs. “Viņš neauda, viņš iemācīja,” saka Annele. No tēva viņai mantojumā ticis arī pasaules īstenais redzējums un spēcīgs rakstītais vārds. Šajā saietā Annele aicina sajukt gabaliņu sevis puķu mandalu aušanā.

Kā nonāci līdz idejai par ziedu mandalu aušanu?

Es dzīvoju tādā aušanas burbulī, ka man šķiet – visi grib aust. Tā kā lielās stelles nevaru vest visur līdzī, ienāca prātā doma uztaisīt mazas apaļās steliņas, kas ir kā rāmīši. Tagad varu aust jebkur. Paņemu savu somu, eju pļavā, mežā, arī no atkritumiem aust varu, no telefona austiņām – no jebkā.

100 deči Latvejai ir, kā pati saki, rezultāts eksperimentiem ar aušanas materiāliem, kurus pavada stāsts no bērnības. Kā ir ar stāstu par jau pieminētajām telefona austiņām?

Teikšu Arņa Slobodaņina dzejas vārdiem – austiņas ir stāsts par to, kā mēs nesadzirdam pasauli sev apkārt. Kad ieliekam austiņas, mēs atņemam sev iespēju klausīties vēju vai jūru, vai čalas kā tagad – mēs nogriežam sevi no pasaules. Tas nav cildinājums austiņām. Tas pats ir ar maizes maisiņiem. Tie mētājas pļavās, purvos, kur pie mums vēl dzīvo purva bruņurupuči un iet bojā, jo tos apēd. Laivotāji samet maisiņus upēs, pavasaros pilni krasti. Tagad nevaram maizi nopirkt bez maisiņa, lai gan principā tas ir bezjēdzīgs. Nolēmu dot tam otru dzīvi. Piekļāģīgu.

Ja tiešām var aust no visa, kāds ir potenciāls šāda veida plastmasas izmantošanai?

Anneles praktiskais padoms

Doncuot i dzīduot nu sirds. I aust!

Latviešu –
latgališu
vārdnīca.
Anneles izvēle

Dečs – sega, deķis
Tuorags – biezpiens
Zelčs – zalktis
Škierzglots – ķirzaka
Stuovi – stelles
Mati – velki (aušanai)
Ūga – oga
Rinčs – riņķis
Pasaulš – pasaule
Kuormi – ēkas ap pagalmu,
saimniecības ēkas

Kopš plastmasa izgudrota, tā vēl jo proļām nav sākusi sadalīties. Plastmasas deķi var kalpot vēl simts gadu ilgi, vienīgais, kas var *nodot*, ir lina velki, bet arī tur var likt plastmasu. Arī smukie un krāsainie maizes nosaukumi ar laiku izdilst. Tā ir otra, jēgpilnāka dzīve iepakojumam – daļa no dizaina vai amatniecības darba.

Vai esi domājusi plašāk izvērst savu eko-dizaina ideju?

Man ir teikuši, ka *100 deči Latvejai* ir 100 ražošanas ideju paraugi, bet man visu laiku gribas atklāt, nevis vienkārši ražot. Man negribas sevi atdarināt. Mēs dzīvojam pasaulē, ka drīz mūsu vietā parastos ikdienas rutīnas darbus paveiks mākslīgais intelekts, mums būs jārada no jauna idejas. Mēs esam radīti kā radītāji.

Aušana ir process, kas rada vai iemāca pacietību?

Iemāca. Ja esi pacietīgs, tu pacietīgi atdarināsi rakstus, bet ja esi nepacietīgs, nepacietībai būs kaut kur jāizpaužas jaunradē.

Annele raksta

47. dečs. Pūkainais diždadzis.
2017. gada 13. augustā.

Sāta pamesta jau sen. Durovys izlauztys, lūgīm nav styklu. Aizaudzejušs pogolmi nu klāva gola da ustobys durovu, dadži sorgoj. Te reši kuods atīt. Pavasari dadži sageida stārķu puori, vosorā karaliskajūs zīdūs sapulcynoj aplecīnis bits i kamanus. I lapsenes. Īsamolda lopsa, nūplukušajā astie aiznasdama dadža sāklū. Piertepa iauguse zemie. Es te dzeivuošu, klauseišūs dzierves, nūausšu dadžu deči, savuoreišu dadža sakni, dzeišu samagonku, ai dadžu ordenim i dadžu krelliem īšu gostūs.

100 deči Latvejai

5 personīgi jautājumi

1. Kura vieta noteikti jāredz Latgalē?

Zelču sola ar savām brīnumainajām pļavām. Tur man ir bioloģiski vērtīgās pļavas. Tagad parādās termins mantotās pļavas. Tās ir pļavas, kuras mans *dzeds* pļāva, tur viss saglabāties. Augu bioindikatorī, sēklu banka tikai gaida, lai mēs pļavu uztaisām par pļavu. Pļava ir liela vērtība, es tikai pa pļavām dzīvojos.

2. Kas ir pirmā asociācija, kas nāk prātā, domājot par Latgali?

Ezeri? [Smejas]. Nē, jo es dzīvoju tādā Latgales galā, kur ezeru nav. Viesmīlība? Arī nē. Tāds kā noslēpums, noslēpumainība. Latgalē vēl ir tik daudz, ko atklāt. Mēs jau neatklājam. Mēs taisām kosmētisko remontu, uzliekam reģipsi savām vērtībām, nerādām īsto Latgali visiem.

3. Kāda latgališu dziesma būtu obligāti jāiemācās?

Lidu, lidu vanadzeni, jo pie tās var dancot.

4. Ko Tu būtu gribējusi saprast ātrāk?

Ka tas, ko ļoti gaidī, notiks. Man tas saistās ar skaitli divi – divi mēneši, divi gadi. Nevajag būt izmisušam, kaut ko gribot. Jāpalaiž sapnis, tad tas tiešām notiek.

5. Kura grāmata noteikti jāizlasa?

Mani *Tuoroga stuosti* [smejas].

Evika

Tautu pylns pogolms Tautu pilns pagalms

Tautu spēļu organizatores Dārta un Lote.

Kas tā bija par šiverīgu cilvēku zumēšanu Tautu spēlēs pirmsdienas vakarā! Divdesmit komandas, katra ar savu sparū un nosaukumu. Kad punkti bija saskaitīti, tapa skaidrs – 3. vietu ieguva Akmeņvalži, 2. vietu – Mārtiņš un pārējie, bet 1. vietu, gods slava un cepumi, nopelnīja Navari.

Uzvarētāju komanda.

No punkta A un punktu B neskrienot un neejot.

Atrodi spaini!

Kā sasmidzināt Lauri?

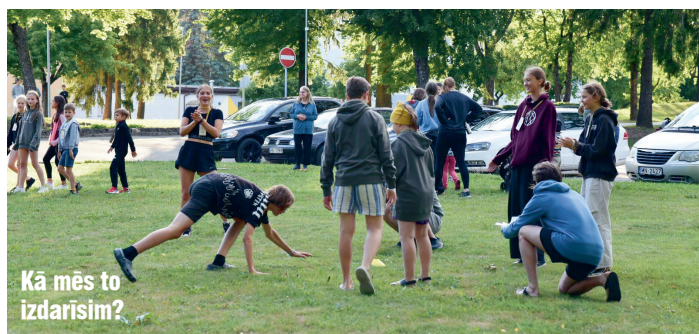
Pirts pietura ar šķēršļiem.

Novērtējam pretinieku.

Lišana cauri riņķim.

Kā mēs to izdarīsim?

Domājot par tokato.

Mums izdevās!

Dziedam no sirds.

Ļoti gribas uzvarēt!

Cūkas driķos!

Uzmini saieta logo!

Redzēts un dzirdēts saietā

☺☺☺

Vakar pirms Tautu spēlēm skolas gaitenī krietnu laiku gulēja pamests bērns. Rūpi uzņēmās Dāvis Bogustovs, bet Ansis Bogustovs, to redzēdams, dziļi nopūtās: “Mazbērns? Nē! Tikai ne to!”

☺☺☺

Ievirzes Te un tagad vadītājs Jānis Grūtups esot speciāli izvēlēties un pasūtījis īpaši maza izmēra saieta džemperī, lai izceltu savu nevainojamo toršu. Kad pasūtījums bija saņemts, nācis un Info centru un sūkstījis, ka tomēr ir pārrēķinājies un gribētu par kapeiku lielāku, jo apģērbs izrādījās tik mazs, ka, to nēsājot, ieelpot drīkst, bet izelpot nav ieteicams.

☺☺☺

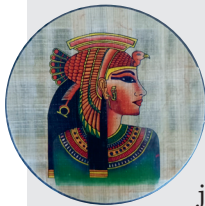
Vakar Tautu spēļu laikā Vija, acu nepacēlusi, turpināja pīt doņus, lai tiktu pie cepures. Ja redzat kādu, kas arī pin, mieriniet ar vārdiem, ka KAUT KO līdz saieta beigām noteikti izdosies uzpīt. Ja nepaspēsi uzpīt platmali ar sprīdi platām malām, tad vismaz cepuri ar mazām maliņām. Ja nepaspēsi uzpīt cepuri ar mazām maliņām, tad bez maliņām – noteikti. Ja nepaspēsi cepuri bez maliņām, tad vismaz paliktnis pannai tev noteikti izdosies. Ja nepagūsi uzpīt paliktni pannai, tad paliktnis kastrolītim izdosies. Un pat ja nepagūsi paliktni kastrolītim, tad paliktnis alus glāzei tev būs noteikti! Lai top!

Zaglis

Pirmdienas zagli uzvarēja Ilze Cekule un Oliveris Strazdiņš.

Dzeltenā Kleopatra

● Lai gan Kleopatra esot mūžam jauna, tomēr izrādās, ka man tiešām steidzami jādodas pie okulista vai jāpērk jaunas acenes.

Iemesls nav tālu jāmeklē – vakar vakariņās bumbieros ar mīksto miziņu saredzēju vistu kājiņas. Par to var liecināt saieta vadītāja Jolanta. Nez ko man tās vistu kājas rēgojas, jo mūs te baro ļoti gardi. Bet cilvēkam jau grūti izdabāt: neēdis – slikti, pārēdies – atkal slikti. Tāpēc baudām ar mēru un līdzsvarīgā harmonijā.

● ReiterLīgu zem vainadziņa vispār neatpazinu, kaut piestāju cieši blakus. Slavenā zaļu sieva pirms tam ir vairākas reizes pagājusi man garām (gan bez vainadziņa), bet es neesot sveicinājusies. Labi vēl, ka pieņēma atvainošanos. Bet neies tak visiem bazūnēt, ka redze sliktāka vai šad tad lidinos mākoņos. Tā kā nāk tik paši klāt visi, ko nepamanu! Tad jau manīs – pazišu vai nē.

● Ak, tās mūsdienu gudrās ierīces! Nu negrib pakļauties Kleopatras pavēlēm! Labi, ka jaunās klausas. Marta un Edvards ar manu telefonu mīļi aprunājās, visu lieko izkratīja, mani arī pamācīja. Nu varu telefonot ātrāk. Tomašūns, to visu vērojot, gan norūca: “Tu gan tagad būsi nepieklājīgi gudra, Kleopatra!” Jā, Tomašūn, es tiešām joprojām būšu daiļi gudra!

● Jaunākās ziņas par pastalu Agritas ceļojumu uz Ludzu, kurā viņai izdevās apsteigt laiku. Tātad, pirmdienā Pulcēšanās pie autobusa uz Ludzu – piecos no rīta, bet Agrita pamostas piecas minūtes pēc pieciem. Viņa ieslēdz savu turbo ātrumu un ar taksi pagūst līdz autobusam – tas no Rīgas izbrauc 5.20. Visu galveno viņa ir paņēmusi – āda pastalām ir, bet aizmirsts ir tikai tāds nieks – pūpturis.

● Otrā nikšana beidzās pulksten četriem rītā. Kleopatra uz cisu maisu aizbēga pulksten vienos, Tomašūns – pulksten divos, jo saprata, ka nikšanas jaunā paaudze aug gana izturīga. Vieta tukša nedziedās!

● Tomašūns, pirmdienā aizstādams Mežu, esot stāstījis baigo joku. Reiz Lielo Muļķu ciemā dzīvojis puisis, uzvārdā arī Muļķis. Izdomājies – lai nav divkārsa nelaime, mainīs uzvārdu. Izvēlēties labi dižu – nebūs Muļķis, bet Ērglis. Nomainījis. Bet ko ciema ļaudis? Nesaukuši viņu ne par Muļķi, ne par Ērgli, bet gan par Muļķa ērgli!

Reklāma

Piedāvājam stilīgas brilles visu veidu kleopatrām, kas vairs neredz pat

norādes uz tualetes durvīm un bumbierus no vistu stilbiem neatšķir.

Cena – zeltītas pastalas

Cena – trīs doņu cepures ar platām malām

Cena – 230 cm gara celaine

Redakcijas kontakti

Rūžepu kopj, baro, laista un pieskata Lolita Lūse, Tina Sidoroviča, Evika Muizniece, Līga Andersone un Madara Kalniņa.

Ja ko redzi vai dzirdi, nāc klāt, rausti aiz piedurknes vai ziņo: Lolita 20245436, lolita.luse@inbox.lv